

30.11.58, יום א'

בשמונה וחצי נחכנסה וערו השלושה (רוזן, בר יהודה ואנכי) על פי
זרישת בר יהודה, הוכחתי לו שהוא סעו בכחבו אלי (ביום 26 בנובמבר ש.ז.)
כי המכתב הראשון של נכון לרב נסים גליתי מה שנאמר בממשלה ובג "הבעתי
לפרסם בעתון", נסיתי להעמיד הרב נסים על סעוהו, ולא היתה לו רשות לפרסם
מכתבו של נכון בלי רשות הכותב ואין זכר ל"הכיעה לפרסם בעתון".
בר יהודה גיטה מתחילה להסביר שהמכתב למכתב השני, אבל הונחתי לו כי במכתבו
הוא אומר במירוש, "מכתב זה" - כלומר, "המכתב הראשון", בשתיקת חודש
בסעוהו.

בעשר ישיבה הממשלה שבה הודיע רוזן על סרובו (באסכסת מפלגה) לקבל
חיק הסעד. לפני חשיבה ניטח עוד פעם לבקש כי זה ימסר לקול - אך לא יכלמי
להסכים לדרישה לא צודקה זו.

- אחרי הצהרים בא אלי מושל סנסי *Amant* ואשתו בלויט
ידיד יהודי ואשתו מאוחיו. הוא נבחר בשנת 1952 לשנהים, אח"כ שינו תחוק
שמושל נבחר לארבע שנים והוא נבחר בטעם השניה, אולם תחוק אוסר להיבחר
בטעם שלישית. יש אומרים שיהיה מועמד לגשיאות. הוא צעיר - בן 49, ואשתו
מתפארת שהוא המושל הצעיר ביותר, מלבד שנים, בהיסטוריה של אר"ב.
- אחרי קיבלתי משלחת של המגבית מסורונסו. ואמרתי להם שאני דורש
שם חינוך עברי שבמרכזו תהנה ושלחת בניהם ללמוד לפחות שנה אחת בגרץ.
אחרי מהם יודעים קצת עברית.

בחדש וחצי אה"צ נחיעצנו עם הרמטכ"ל וגולדה ואיסר על פגישתו הקרובה

עם הצבא הצרפתי